

సాక్షి

అక్షయ నాగేశ్వరరావు

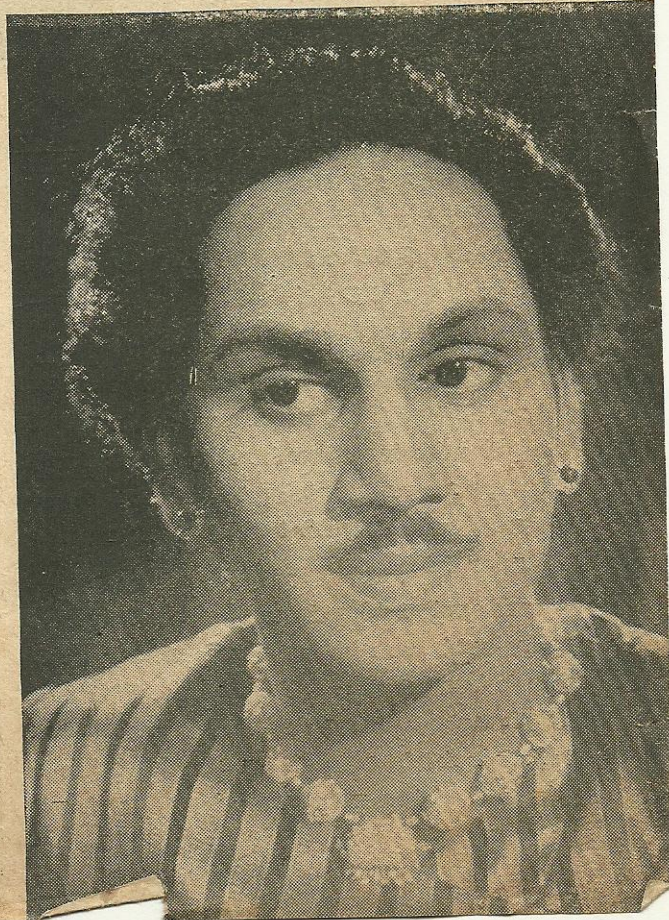
4 లో ప్రతిభావారి ఘంటసాల బలరామయ్యగారు “సీతారామ జననం” తీయ నంకల్పించి, దశరథుడి త్రకు డి. వి. సుబ్బారావుగారిని మాట్లాడవామని మద్రాసు నుంచి తమ కామెరామాన్ శ్రీధర్తో బయల్దేరి, బెజవాడలో ఎగి బందరు బండి ఎక్కారు. ఆ బండిలోనే మరికొందరు యువకులుకూడా ఎక్కారు. వీరిని వారూ, వారిని వీరూ చూసుకున్నారుగాని ఒకరినిగురించి ఒకరెరగరు. వీరిమధ్య పరస్పరపరిచయం లేకుండానే బండి గుడివాడ వచ్చింది. యువకులు గుడివాడలో దిగిపోయారు. ఆక్కడ బండి చాలాసే పాగుతుంది గనక బలరామయ్యగారుకూడా ప్లాట్ ఫారంమీదికి ఓగారు. ఈ యువకులవెంట వున్న హార్వే నియం, తబలాలు వగైరా చూడగానే బలరామయ్యగారికి వీళ్లేవే నాటకంవాళ్లని తెలిసిపోయి ఉండాలి. విచారించగా వీళ్లు ఎక్వెల్లియర్ డ్రమెటిక్ కంపెనీ, ముడినేపల్లివారనీ, ఆందులో తనను ఆకర్షించిన ఒక యువకుడు ఈ కంపెనీలో హీరోయిన్ పాత్రలు విజయవంతంగా ధరిస్తూవుంటాడనీ అనునకు తెలిసింది.

ఈ వివరాలు మనసులో ఉంచుకుని బలరామయ్యగారు బందరువెళ్లి, బందరునుండి తిరిగివచ్చేదారిలో గుడివాడలో దిగి, గోపాలరావు, మంగయ్యలద్వారా ఎక్వెల్లియర్ వారి “హీరోయిన్”ను కలుసుకుని—నినిమా మేకప్ కు ప్రసిద్ధి కెక్కిన ఈ ఇద్దరూ ఆప్పట్లో ఈ “హీరోయిన్”కు స్పెషల్ మేకప్ చేసేవారు—అతన్ని తమ చిత్రంలో రామలక్ష్మణుల పాత్రలలో ఒకదానికి బుక్ చేశారు. రెండో కుర్రవాడు ఇతనికన్న చిన్నవాడే దొరుకుతాడే, పెద్దవాడే దొరుకుతాడే తెలియక ఈపనిచెయ్యవలసిన వచ్చింది.

“హీరోయిన్” నాగేశ్వరరావు నినిమాలలో ప్రవేశించి “హీరో నాగేశ్వరరావు” కావటం ఈ విధంగా జరిగింది. ఇవాళ నాగేశ్వరరావు మనకున్న కొద్దిమంది రొమాంటిక్ హీరోలలో ఒకడు. ఇతని జీవితం చిత్రమైంది. ఇతని స్వగ్రామం గుడివాడ తాలూకాలోని వెంకటరామ వాపురం. ఇతను 1924 సెప్టెంబరు 20 న పుట్టాడు. వీరిది

మధ్యతరగతి రైతుకుటుంబం. వీరు అయిదుగురు అన్నదమ్ములు. నాగేశ్వరరావు ఆఖరివాడు. అప్పచెల్లెళ్ళు లేరు. పాతిక ఎకరాల భూవసతి ఉండంటే దాన్ని పంచుకోగా ఇతనికి అయివెకరాలు వచ్చింది. చదువుచూడబోతే మూడో ఫారం పూర్తిచెయ్యలేదు. ఉద్యోగాలుచేసి ఊళ్ళోలే ఆవకాశాలు లేవు. పాలంచేసుకుంటూ పాట్లపాసుకుంటే బక్కరైతు జీవితం గడపవలసినవాడు. అటువంటివాడు నినిమా రంగంలో ప్రవేశించి, అంతకుపూర్వం నినిమాలలో ప్రసిద్ధులుగా ఉన్నవారినందరినీ అపల్లంగా దాటి తారాపథానికి దూసుకు

“బాలరాజు”లో

“స్వీసాహసం”లో

పోయి, ఇప్పటికి 30 చిత్రాలలో నటించి ప్రథమశ్రేణి సినిమా నటుడుగా ఉన్నాడంటే నిజంగా ఆశ్చర్యమే. కాని ఇదంతా ఒక్కత్రటిలో జరిగిన కనుకట్టుకాదు. దీనివెనక నాగేశ్వరావు కృషి బోలెడంత ఉంది.

నాగేశ్వరావు స్వగ్రామంలో ఎలిమెంటరీస్కూలుపైన చదువులేదు. అందుచేత రోజూ రెండుమైళ్ళు సూచి పెద విరివాడకువెళ్ళి అక్కడ చదువుకుంటూ ఉండేవాడు. ఈ రోజుల్లోనే ఇతను వాళ్ళ స్వగ్రామంలో కొందరు కుర్రవాళ్లతో చేరి పిల్లలనాటకాలాడి స్థానికఖ్యాతి సంపాదించాడు. ఈ నాటకాలలో ఇతను మొదటిసారి “సావిత్రి”లో నారదుడు, తరువాత “హరిశ్చంద్ర”లో చంద్రమతి వేశాడు.

నాగేశ్వరావు పెద్దన్నగారు రామబ్రహ్మంగారికి నాటకాల సరదా జూస్తి. ఆయనకు నాగేశ్వరావు నటుడవుతాడన్న సమ్మతంకూడా ఉండేది. కుదరవల్లిగ్రామంలో కొందరు చేరి చందాలువేసుకుని నాటకాలాడుతూండేవారు. నెలకు రెండురూపాయలిచ్చి రామబ్రహ్మంగారు నాగేశ్వరావును ఈ సమాజంలో సభ్యుడుగావేశారు. అప్పటికి నాగేశ్వరావు

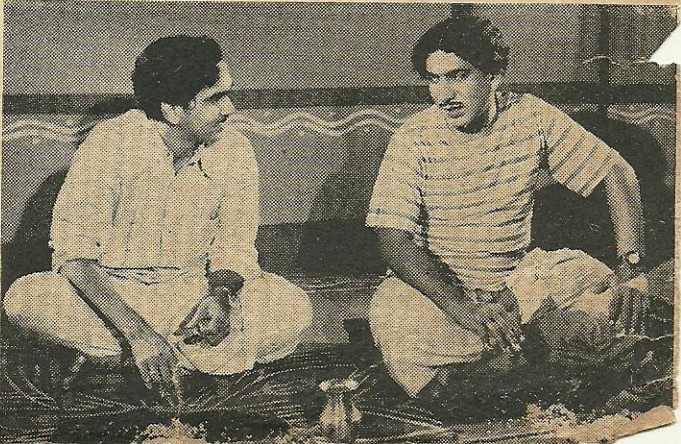
మూడోఫారం చదువుతుండేవాడు. ఈ చదువు కావనీ, చదివించి ప్రయోజనమూ ఉండదనీ పైకివస్తే లాభిస్తుందనీ రామబ్రహ్మంగారి ఆలోచన రోజుల్లో నాగేశ్వరావు గ్రామంలో కొందరు కుర్రా ఆధ్యాపకుణ్ణి తెచ్చారు. నాగేశ్వరావు హిందూ కూడా చదివి ఆరుమాసాల అనంతరం మాధ్యమిక పాసయినాడు.

ఈ రోజులు నాగేశ్వరావుకు చాలా కష్టంగా ఉండేవి. అతని పెద్దన్నగార్లు ముగ్గురు విభాగాలుపడి వేరేకావడం చేస్తూండేవారు. తల్లి వృద్ధురాలు; చిన్నకొడుకులను ఉండేది. ఆమెకు వంట్లో సరిగతేకపోతే నాగేశ్వరావు తొమ్మిదిన్నరకల్లా పంటచేసి భోంచేసి, రెండుమైళ్ళు సడిచి స్కూలుకువెళ్ళి, అయిదున్నరకు తిరిగివచ్చి, హిందీక్లాసు ముగించి, కుదరవల్లికిపోయి నాటకాలరిహార్సల్స్ చేయవలసి ఉండేది.

ఇదంతా భరించి నాగేశ్వరావు ఈ నాటకసమాజంలో “కనకతార”లో తారపాత్ర, “కృష్ణలీల”లో కృష్ణుడి పాత్రా దరించి జయప్రదంగా నటించాడు. దీనిఫలితంగా నాగేశ్వరావు మిత్రుల ప్రోద్బలంమీద మొఖాసా కలపపూడి లోనూ, అంగలూరులోనూ ఇతరులతో కలిసి “కనకతార”లో తారపాత్ర దరించటంకూడా జరిగింది.

పరిస్థితులు బాగాలేక నాగేశ్వరావు చదువు చాలించాడు. అన్నగారు రామబ్రహ్మంగారు అతని ఎట్లాగైనా సినిమాలలో ఇరికించాలనే తలంపుతో కాజ వెంకట్రాయయ్యగారి ద్వారా డైరెక్టర్ పి. పల్లయ్యకు పరిచయం చేయించి “ధర్మపత్ని”కి పంపారు. కాని నాగేశ్వరావు కదెక సినిమా అనుభవంకొంద కలిసిరాలేదు. రామబ్రహ్మంగారికికూడా స్టేజిమీదనే గురి కుదిరినట్టు కనపడుతుంది. ఆయన

“బ్రతుకుతెరువు”లో

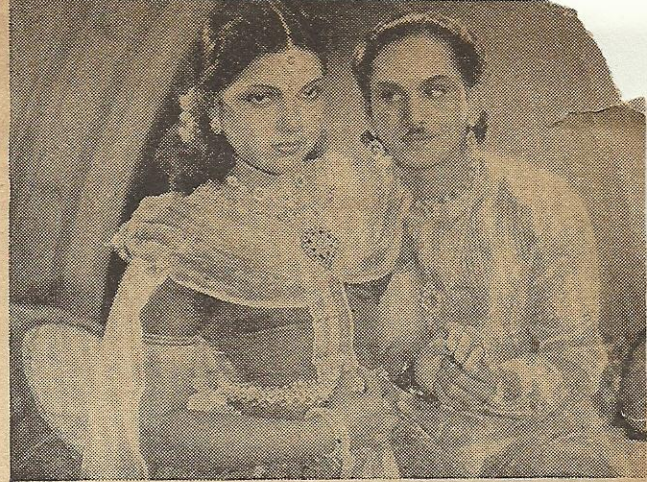
కి ని మా

ఎదట నిలబడగానే వెళ్ళంతా వణికిందిట. ఆ వణుకు ఆపుకోవటానికి గట్టిగా గిల్లుకోవలసివచ్చిందిట. ఎట్లాగో సంభాషణ చెప్పాడు — అంతా బాగుందన్నారు! వేషం రాముడి వేషం. చూడటానికి అమ్మాయిలాగుండేవాడు. అసలే స్టేజి అలవాటుచొప్పున నడకా, గొంతూ అమ్మాయిలాగుండేవి. వేషంకూడా అదే ధోరణిలో తయారయింది. అర్చకుడు, అవయవస్థాపనలెదు. అందుచేత ఆర్చుడై రెక్కరుగారు దుస్తులకు పాడింగ్ పెట్టి మఖుల్ గుడ్డతో తయారుచేస్తే ఫలితం ఇది!

ఈదశలో నాగేశ్వరావుకు విమాత్రమూ అత్యువిశ్వాసం ఉండేదికాదు. ప్రతిదీ ఎదురే. మగవేషాలువేయటం తనకు అలవాటులేదు. మగపాత్రలకు సంభాషణలు ఎట్లాచెప్పాలో, ఎవరన్నా అనిచూపిస్తేతప్ప తానుగా సంభాషణ అనటానికి జంకు. ఆడపాత్రలకు పాడటమంటే ఒకటి శ్రుతి తారస్థాయిలో పాడేవాడు స్టేజిమీద. ఇప్పుడు మధ్యమస్థాయి దాటకుండా పాడవలసివచ్చింది. దానికోసం రోజూ ఖరబ్డే పట్టటం. ఎంతచేసినా సీతారామ జననంలో పాటకు గొంతు వణికింది. (ఇట్లావుండికూడా నాగేశ్వరావు “సీతారామ జననం,” “మాయలోకం,” “ముగ్గురు మరాఠీలు,” “పల్నాటియుద్ధం” చిత్రాలలో తానే పాడాడు. “బాలరాజు” లోకూడా ఒక డ్యూయెట్ పాడి సోలో పాడవలసివచ్చేసరికి గొంతు సరిలేక ఫ్లేబాక్ అర్థించటం జరిగింది. అటుపైన సినిమాలలో సొంతాన పాడటంలేదు.)

“సీతారామ జననం” జరుగుతున్న సమయంలో “మాయలోకం” తీసేయత్తుంలో ఉన్న గూడవల్లి రామ బ్రహ్మంగారు ప్రతిభా లాఠికి వచ్చారు. ఆయనకు హీరో కావలసివుంది. బలరామయ్యగారు నాగేశ్వరావును పిలిపించారు. నాగేశ్వరావు వచ్చి రామబ్రహ్మంగారి ఎదట రీగ్గా నిలబడ్డాడు, నమస్కారమన్నా చెయ్యలేదు. (అటువంటి అచారాలు అతని కప్పటికింకా అలవాటులేదు.) నాగేశ్వరావును చొక్కా విప్పదీయించి చూసి రామబ్రహ్మంగారు, తనచిత్రంలో నటించబోయే శాంతకుమారి, రాజమ్మల మధ్య అర్చకుడుగా కనిపిస్తాడని చెప్పారు. అతన్ని తీసుకునే ఆలోచన అప్పటికి అక్కడితో అంతమయింది. రామ బ్రహ్మంగారు ఇతర హీరోలను చూశారు కూడానూ.

అయితే “మాయలోకం”లో నాగేశ్వరావుచేత హీరో వేయించమని, అతను చాలా నమర్తుడైన సటుడని చల్లవల్లి రాజాగారూ, మధుసూదనరావుగారూ రామబ్రహ్మంగారికి సచ్చుచెప్పారు. రామబ్రహ్మంగారు నాగేశ్వరావుకూడా మేకప్ టెస్ట్ తీశారు. అనంతరం శరాబందిరాజు వేషానికి

“రక్షరేఖ”లో

అతన్ని బుక్ చేశారుకూడా. అయితే ఒక సెట్టుమీద పనిఅయి రిపెన్చూసేదాకా రామబ్రహ్మంగారికి నాగేశ్వరావులో అంతగా విశ్వాసంలేదు. ఆపైన ఆయనకు అతనిమీద అంతులేని ఆదరం వుట్టుకొచ్చింది. అతన్ని హెలాట్లో మానిపించి తన ఇంటినే పెట్టుకున్నారు. అతనికి నటన నేర్పమని డాక్టరు సుబ్బారావుగారికి చెప్పారు. అతన్ని పెంచుకుంటానని, మిత్రులతో ఆయన అంటూండేవారు.

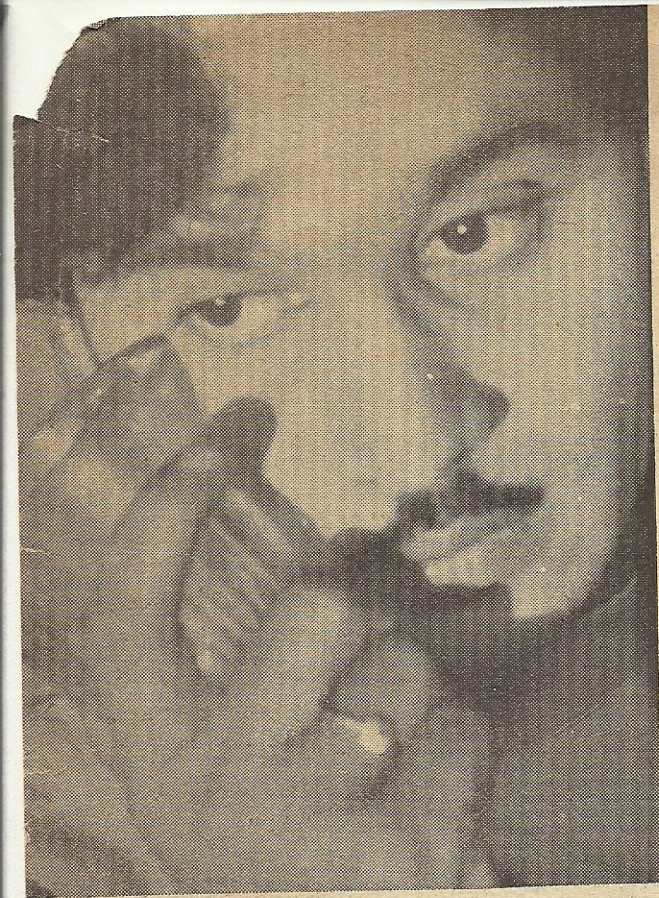
“సీతారామ జననం”లో అతను సాధించిన విజయం మేమీలేదు. “మాయలోకం”లో అతను సాధించిన విజయం సినిమారంగంలో కాలు నిలవదొక్కకోవటానికి పనికి వచ్చింది. ఎందుకంటే ఈ చిత్రంలో అతనిచుట్టూ డాక్టరు సుబ్బారావు, సి. ఎస్. ఆర్., శాంతకుమారి మొదలైన ఆరితేరిన నటులున్నారు. వీరిమధ్య నిలబడలేక పోయినట్లయితే నాగేశ్వరావు సినిమాలలో ఎక్కవచ్చేవాడు కాదు.

“మాయలోకం” మాటంగు జరుగుతూండగా బలరా

“వైయే టూ”లో

కి ని మా

“వేపదాస్”లో

మయ్యగారు “ముగ్గురు మరాఠీలు” ఆరంభించి, అందులోకి నాగేశ్వరరావుని బుక్ చేశారు. ఈ చిత్రంతో నాగేశ్వరరావు “ఫాక్ లోర్ హీరో” అన్నమాటకు ప్రాతిపదిక ఏర్పడింది. ఈ చిత్రం తరువాత రామబ్రహ్మాంగారి “పల్నాటి యుద్ధం” ప్రారంభం కావటమూ, ఒకసెట్టుమాత్రమే పూర్తిచేసి ఆయన మరణించటమూ జరిగింది. రామబ్రహ్మాంగారికి తాను చాలా రుణపడ్డాననీ, ఆరుబం తీర్చుకునే అవకాశం తనకు లేకపోయిందనీ నాగేశ్వరరావు భావిస్తాడు.

“పల్నాటి యుద్ధం” పూర్తి అయి విడుదల అయినాక నాగేశ్వరరావుకు తన సినిమానటనలో విశ్వాసం కుదిరింది. దాని అనంతరం వచ్చిన ప్రతిభావారి “బాలరాజు” చిత్రం యొక్క విజయం అతనికి రిని బాగా ప్రచారంచేసింది. “లైలామజ్ను”లో ఖయస్ పాత్ర ధరించటానికి ఒప్పుకున్నప్పుడు అందరూ అతన్ని నిరుత్సాహపరిచారు. కాని ఆ చిత్రంకూడా అతనికి మంచి ప్రచారం ఇచ్చింది. తాను జానపద చిత్రాలకుతప్ప పనికిరాడన్నది అబద్ధమని రుజువు చేయటానికి చిన్న మొత్తానికి నాగేశ్వరరావు “సంసారం”లో

బుక్ అయినాడు. ఆచిత్రంలో తన పాత్ర అంతగా ప్రజా మోహం పొందటానికి డైరెక్టరు ప్రసాద్ గారు ప్రధాన కారకులంటాడు నాగేశ్వరరావు. అది హీరోపాత్రకాదు తాని మంచి పాత్ర. హీరోలుతప్ప వెయ్యనన్న నియమం అతనికికాదు. “పల్లెటూరిపల్లె”లో కూడా అతనువేసిన పాత్రహీరోపాత్రకాదు. సినిమారంగంలోగల ఇంతమంది వ్యక్తులలోనూ ఘంటసాల బలరామయ్యగారితో నాగేశ్వరరావుకుగల సంబంధం అతి చిత్రమైనది. ఆయన సమక్షంలో అతనికి వివిధమైన వ్యక్తిత్వమూలేదు. ప్రపంచంలో ఇంకెవరిని చూసినా లేని భయభక్తులు ఆయనంటే నాగేశ్వరరావు కున్నాయి. “ఇదే మిటి?” అని అతను ఆయన్ను అడగడు, అడగలేడు. బలరామయ్యగారికి నాగేశ్వరరావుంటే వివరీతమైన అభిమానం. ఇప్పటి కతను బలరామయ్యగారికి అయిదు చిత్రాలలో పనిచేశాడు.

1950, 51 సంవత్సరాలలో నాగేశ్వరరావు చాలా పిక్చర్లలో బుక్ అయినాడు. దీనికి కొన్ని కారణాలున్నాయి: అడిగినవారిమాట తీసెయ్యలేకపోవటం ఒకటి, చాలా పిక్చర్లలో బుక్ అయిన గ్లామర్ కోసమూ, చాలాడబ్బు చేసుకోవాలన్న తృష్ణ. ఇందువల్ల తనకు అన్నివిధాలా నష్టమేకలిగిందని అతను చెబుతాడు. పాత్రలా మంచివికావు. ఇన్నిచిత్రాలలో పనిచేసి ఆరోగ్యం పాడుచేసుకున్నాడు. ఈ చిత్రాలలో చాలాభాగం దెబ్బతినటంమూలన అతనికి చాలా నిరుత్సాహం కలిగింది. మంచి గుణపాఠం నేర్చుకున్నాడు. చిత్రాలు తగ్గించుకొని ఆరోగ్యం, గ్లామర్ కాపాడుకోమని శ్రీ బి. యస్. రెడ్డిగారు ఆనేకసార్లు అతనికి సలహాయిచ్చారు. తన శ్రేయస్సుకోరే శ్రీ బి. యస్. రెడ్డిగారి సలహాను నాగేశ్వరరావు పాటిస్తున్నాడు. ఇకముందు మంచి పాత్రలుంటేనే బుక్ కావాలనీ, ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ రోజుకు ఒక కాలేషిట్ పైన పని చెయ్యకూడదని అతని నిర్ణయం. ముఖ్యంగా అతనికి కావాలింది ప్రేక్షకులు తన పాత్రలనుచూచి ఆనందించటం. తనమూలంగా ప్రాడ్యూసర్లు ఇబ్బంది పడకూడవన్నదికూడా అతనికి ముఖ్యమే. అతనింతవరకు ఏ ప్రాడ్యూసరుచేతా బాధపెడతాడన్నమాట పడలేదు. ఇకముందుకూడా అట్లాగే జరుపుకోవాలని అతని పట్టుదల.

నాగేశ్వరరావు ఏ చిత్రంలో పనిచేస్తున్నా అందులో తాను భాగస్వామి అయినట్టే శ్రద్ధతీసుకుంటాడు. అందుచేతనే అతను ప్రతిభా, భరణి, విదోహ, అంజలి పగైరా సంస్థలన్నిటిలోనూ అవి తన స్వంత సంస్థలైనట్టే నడపిస్తాడు. నిజంగా అతను భాగస్వామిగా పనిచేసిన సంస్థ ఆన్వెసిక్చర్స్ ఒకటే.

అందులో అతనితోబాటు అంజలిదేవి, ఆదినారాయణ రావు, గోపాలరావు భాగస్థులు. వీరుతీసిన “మాయల మారి” బాగాసడిచింది.

సంవత్సరంక్రితం అతని ఆపులైన మధుసూదనరావు గారూ, మరికొందరూచేరి “ఆన్నపూర్ణాపిక్చర్స్” స్థాపించారు. దానికి మధుసూదనరావుగారు మేనేజింగ్ డైరెక్టర్. నాగేశ్వరావు బొర్డాఫ్ డైరెక్టర్స్ కు అధ్యక్షుడు. వీరు 1953లో చిత్రంతీస్తారు. దీన్ని కె. వి. రెడ్డిగారు డైరెక్టు చేస్తారు. కథా ఆడి తయారవుతోంది.

కె. వి. రెడ్డి, బి. ఎన్. రెడ్డి, హెచ్. ఎం. రెడ్డి వంటి డైరెక్టర్లక్రింద తా నింతవరకు పనిచేయలేదన్న ఆసంతుప్తి నాగేశ్వరావుకుంది. ప్రతి ప్రతిభావంతుడైన డైరెక్టరు ఆర్టిస్టులో కొత్తకస్తులు కొన్నిటిని బయటికి తీసుకొస్తాడని నాగేశ్వరావు సమ్మకం. ఇది యధార్థంకూడానూ. ఇతని కోరిక ఇకముందు కొనసాగుతుందని ఆశించవచ్చు.

పాత్రలో లీనమైపోవటమన్నది మంచి నటన అని నాగేశ్వరావు ఒప్పకొడు. షాట్స్ మధ్య “మూడ్”లో ఉండటం కూడా అతనికి నచ్చదు. ఎవరైనా అట్లా ఉండటానికి ప్రయత్నిస్తే తాను పక్కనఉన్నప్పుడు వాళ్ళ “మూడ్” చెడగొడతాడుకూడానూ. సటుడు ఎలెక్ట్రిక్ బల్బ్ లాగా స్విచ్ వెయ్యగానే వెలగాలని అతని సమ్మకం. నటనలో సౌలభ్యం ఉండాలంటా డతను. వళ్ళు విరుచుకోవటం అతనికి గిట్టదు. అందుకే హిందీనటుడు దిలీప్ కుమార్ ను అతను ప్రశంసిస్తాడు. పాత్ర కనపడకండా నటనలో నటుడే కనిపించడంకూడా అతను ఒప్పకొడు. మంచి నటుడు చచ్చునటుల ప్రక్కన రాణిస్తాడన్న నిర్ధాంతాన్ని నాగేశ్వరావు తీవ్రంగా ఖండిస్తాడు. మంచినటు లెప్పుడూ మంచినటుల పక్కనే రాణిస్తారని అతని దృఢవిశ్వాసం.

ఈనాడు చాలా చిత్రాలు అపజయంపొందటానికి కారణాలేవంటే అతను ముఖ్యంగా కథలో బలంలేకపోవటమూ, ఒకవేళ వున్నా దానిని తెరపై సరిగా చిత్రించకపోవటమూ అంటాడు. ఈనాడు ప్రేక్షకులు కేవలం వ్యక్తుల పేర్లు చూచి ఎగబడే స్థితిలోలేరనీ, చిత్రం అన్నివిధాలా జనరంజకంగా వుంటేనే వాళ్లను ఆకర్షిస్తుందని నాగేశ్వరావు విశ్వాసం.

నాగేశ్వరావు స్వతహాగా ఆడంబరంలేనివాడు. అతని మనస్తత్వంలోగాని, ప్రవర్తనలోగాని భేషం, పటాటోపం, పై మెరుగులూ, తళుకుమనే ధోరణి లేవు. అతను ప్రపంచానీ, తన పరిసరాలనూ వాస్తవిక దృష్టితో చూస్తాడు. అతను కలలు కనడు. ఎన్నడూ

ఊహాసాధాలు నిర్మించే వ్యక్తిలాగా కనబడడు. ఒక్క స్కారాలు పెట్టబంచవిషయంలోనే కాదు, వివిషయంలోనూ అతనికి కవటం, కృత్రమత్వం పనికిరావు. మద్రాసు నగరంలోవుండి, అతి కృత్రమమైన సినిమా ప్రపంచంలోవుంటూ ఈ “నాగరికత”తో ఘర్షణపడటం సాధ్యంకాదు. అయినా నాగేశ్వరావు దానిపై తనకుగలద్వేషాన్ని కప్పిపుచ్చటం నేర్చుకున్నాడేగాని దానితో రాజీమాత్రం పడలేదు, పడడుకూడానూ.

సటుడుగాకూడా వినాటికైనా సహజత్వంలోనే అతను రాణించగలడు. అతను సాంఘిక చిత్రాల్లో వేషాలు వేయటానికి పుట్టివుండ్ జానపదచిత్రాల్లో పైకిరావటం చిత్రం. ఆసంఖ్యాకులైన తెలుగు సినిమా ప్రేక్షకులు అతన్ని “సంసారం”లో చూసి ముచ్చటపడటాని కదేకారణం. తెలుగు గడ్డకు వెన్నెముక అయిన రైతుకుండే మనో దార్శ్యమూ, వాస్తవికదృష్టి నాగేశ్వరావులో బలంగా వున్నాయి. అందుకే అతను సినిమాలలోకి వస్తూనే జనాన్ని

“సంసారం”లో

బలం

గా ఆకర్షించగలిగాడు. దీనికితోడు అతనిలో ఇంకొక ఆకర్షణకూడావుంది. అదేమిటంటే మూర్తిభవించిన యువ కత్తం. ప్రతియువకుడూ, విద్యార్థికూడా తడువుకోకుండా నాగేశ్వరావును తమ ప్రతినిధిగా ఎన్నుకుంటారు. ఈ విషయంలో నాగేశ్వరావుతో పోటీచెయ్యగల వారెవ్వరూ తెలుగు సినిమారంగంలో లేరు.

నాగేశ్వరావులో మామూలు పొరుడి లక్షణం ఇంకొకటి కూడావుంది. అలిఖిత సాంఘిక నియమాలను అతను ఎన్నడూ తృణీకారభావంతో చూడడు. ఎవరో తనను శాసిస్తున్నట్టుగా వాటన్నిటినీ అతను మనస్ఫూర్తిగా పాలిస్తాడు. అతనికేమీ వ్యసనాలులేవు. సినిమారంగంలోకి వచ్చి కొత్త పేరుచేసుకుని నాలుగురాళ్ళు సంపాదించిన మరుక్షణంనుంచీ కొందరు అమలుజరిపే "స్వేచ్ఛలు" అతనికి అవసరం ఉన్నట్టుకూడా కనపడదు.

సెప్టెంబరుమాసంలో పుట్టినవారు జీవితంలో సాధారణంగా విజయం సంపాదిస్తారనీ, తెలివితేటలు చురుకుగా ఉంటాయనీ, అడ్డమైనవారందరినీ చేరదీయరనీ, తమ అనుభవమీదే అధికంగా ఆధారపడి ప్రతిదీ విమర్శిస్తారనీ, తమ సరిసరాలలో సంఘర్షణ సహించలేరనీ, మనోహర వస్తుప్రియులనీ, దాదాపు ఏవృత్తిలోకి దిగినా విజయం సాధించండి వదలరనీ, యువకదళలో సెక్యువిషయాలలో పవిత్రంగా, పట్టుదలగా వుంటారనీ చెబుతారు. ఈ లక్షణాలన్నీ నాగేశ్వరావులో సమ్మృద్ధిగా కనిపిస్తాయి.

ప్రస్తుతం సినిమాపరిశ్రమ పరిణామదళలో వున్నది. ముందు ముందు తీయబోయే చిత్రాలలో వాస్తవికతకు మంచిస్థానం ఉండేలాగు కనిపిస్తుంది. ఇటువంటిమార్పు వస్తే నాగేశ్వరావులో మనం కొత్తపోకడలా, కొత్తకత్తులా తప్పక చూడగలుగుతాము.

శోభనాచలవారి "ప్రజాసేవ"లో కాశ్యప, గిరిజ

